

אורי בכור

מרחה' יפת, תל-אביב יפו

נייד: 0502443639

העותר

נ ג ד

1. רשימת איחוד מפלגות הימין

על-ידי ב"ב עוה"ד אחי שמוליאן

מרחה' משה רחמילוביץ' 149/4 ירושלים

טל: 0508454600; פקס: 02-5838383

2. יו"ר תנועת הליכוד

על-ידי עוה"ד מיכאל ראבילו

מהגן הטכנולוגי, בניין 1, מלחה, ירושלים

טלפון 02-6490649; פקס: 026490659

3. ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466590 02-6466131; פקס': 02-6467011

ה מ ש י ב 1

ה מ ש י ב 2

ה מ ש י ב 3

תגובה מטעם המשיבה 3 ומטעם ב"כ היועץ המשפטי לממשלה

בהתאם להחלטות כב' השופט י' אלרון מיום 12.3.2019 ו-15.03.2019 ולהחלטת כב' השופט ע' פוגלמן מיום 13.3.2019 ולקראת הדיון בעתירה שבכותרת, מוגשת בזאת תגובה מטעם המשיבה 3 להלן: **יו"ר ועדת הבחירות המרכזית** ומטעם ב"כ היועץ המשפטי לממשלה (להלן: יקראו שניהם יחד – **המשיבים**), כדלקמן.

1. עניינה של העתירה בתקיפת החלטת ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21, בפ"ר 1/21 **אורי בכור נ' איחוד מפלגות הימין – הבית היהודי, האיחוד הלאומי, עוצמה יהודית** (להלן: **פ"ר 1/21**) מיום 6.3.2019, העותר נכח בנתינתה ואשר הודעה כתובה עליה נמסרה לעותר ביום 10.3.2019 (להלן: **ההחלטה**). בהתאם להחלטה, ועדת הבחירות המרכזית דחתה ברוב של 25 מתנגדים לעומת תומך יחיד ו-5 נמנעים את בקשת העותר למנוע מהמשיבה 1 (להלן: **רשימת איחוד מפלגות הימין**) מלהשתתף בבחירות לכנסת ה-21. עוד החליטה הוועדה, כי היא נעדרת סמכות לדון בבקשת העותר הנוספת שעלתה בגדרי פ"ר 1/21, לפצל את רשימת המועמדים שכינויה "איחוד מפלגות הימין – הבית היהודי –

האיחוד הלאומי – עוצמה יהודית" כך שמפלגת 'הבית היהודי' ומפלגת 'האיחוד הלאומי' רשאיות להתמודד ברשימת מועמדים משותפת אחת, ואילו על מפלגת 'עוצמה יהודית' להתמודד בבחירות במסגרת נפרדת.

2. בגדרי עתירה זו, מבקש העותר כי בית המשפט הנכבד יבטל את החלטת ועדת הבחירות המרכזית ויקבע כי על רשימת איחוד מפלגות הימין להתפצל כמפורט בסיפא לסעיף 1 לעיל, או לחלופין לפסול את רשימת המועמדים הנ"ל.

3. לטענת העותר, כעולה מסעיף 13 להסכם האיחוד של רשימת איחוד מפלגות הימין, בכוונת הרשימות המרכיבות את הרשימה הנ"ל להתפצל וכי מטרת האיחוד היא רק לסייע ל'עוצמה יהודית' לעבור את אחוז החסימה, ועל-כן, המדובר בפגיעה בשוויון ובזכות היסוד לבחור ולהיבחר.

4. עוד נטען, כי כוונת הפיצול כאמור, סותרת את הוראת סעיף 81 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 (להלן: **חוק הבחירות**) בעניין חלוקת מנדטים. שכן, לטענת העותר, לצורך כריתת הסכמי עודפים וחלוקת מנדטים נדרש כי כל אחת מהמפלגות תעבור את אחוז החסימה ולא די בכך שרשימת איחוד מפלגות הימין תעבור את אחוז החסימה.

5. לעמדת המשיבים, דין העתירה להידחות על-הסף ולגופה תוך חיוב העותר בהוצאות.

6. כפי שיפורט בהמשך תגובה זו, דין העתירה להידחות על-הסף, בשים לב לכך שחוק הבחירות קובע מועמדים קשיחים להגשת ערעור לבית המשפט העליון בעניין החלטה לאשר רשימת מועמדים ומונה מספר גורמים שרשאים, הם בלבד, להגיש ערעור בחירות על החלטת ועדת הבחירות המרכזית לאשר רשימה כאמור. ואולם, העתירה דגן לא הוגשה על-ידי מי מהגורמים הרלוונטיים שקבע המחוקק בחוק הבחירות וכן הוגשה בשיהוי המצדיק, לבדו את דחייתה על-הסף.

7. למעלה מן הנדרש יוסיפו המשיבים ויטענו, כי דין העתירה להידחות בהעדר עילה, מאחר שבנסיבות המקרה הקונקרטיות, החלטת ועדת הבחירות המרכזית מתחייבת מהוראות הדין ומפסיקת בית המשפט הנכבד.

דין העתירה להידחות על הסף

8. **ראשית**, יטענו המשיבים כי מאחר שבנסיבות העניין דגן - בהן הגורמים שהיו רשאים לעשות כן לא הגישו ערעור על החלטת ועדת הבחירות המרכזית - **אין כל מקום או עילה לאפשר לעותר עצמו להגיש עתירה התוקפת את החלטה דגן**. נפרט טענה זו.

9. סעיף 5א לחוק-יסוד: הכנסת, קובע כי רשימת מועמדים בבחירות לכנסת תוגש על-ידי **מפלגה בלבד**, ובהתאם לכך גם סעיף 4 לחוק הבחירות קובע כי רק **מפלגה** רשאית להגיש רשימת מועמדים לכנסת, ומשלים סעיף 57(ב) לחוק הבחירות כי שתי מפלגות או יותר רשאיות להגיש רשימת מועמדים משותפת.

10. נוסף על כך, חוק הבחירות קובע בסעיף 64(א1) כי מי שרשאי להגיש ערעור לבית המשפט הנכבד על **אישור** רשימת מועמדים על-ידי ועדת הבחירות המרכזית, הם: היועץ המשפטי לממשלה, או יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית או לפחות רבע מחברי ועדת הבחירות המרכזית. זאת, לא יאוחר מהיום ה-28 שלפני יום הבחירות, ובטענה שהרשימה מנועה מלהשתתף בבחירות לכנסת לפי סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת. וכך קובע סעיף 64 לחוק הבחירות:

”64. (א) סירבה הועדה המרכזית לאשר רשימת מועמדים, כולה או אחד משמות המועמדים שלא לפי סעיף 63א, או את הכינוי או את האות של הרשימה, תודיע הועדה על כך, לא יאוחר מהיום ה-30 שלפני יום הבחירות, לבא-כוח הרשימה ולממלא מקומו, והם רשאים, לא יאוחר מהיום ה-28 שלפני יום הבחירות, לערער על הסירוב לפני בית המשפט העליון.

(א) אישרה הועדה המרכזית רשימת מועמדים, רשאים היועץ המשפטי לממשלה או יושב ראש הועדה המרכזית או לפחות רבע מחברי הועדה המרכזית, לערער על כך לפני בית המשפט העליון, לא יאוחר מהיום ה-28 שלפני יום הבחירות, בטענה שהרשימה מנועה מלהשתתף בבחירות לכנסת לפי סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת.

(ב) בערעור לפי סעיף זה ידון בית המשפט העליון בשלושה שופטים ופסק דינו יהיה סופי; פסק הדין יימסר לוועדה המרכזית לא יאוחר מהיום ה-23 שלפני יום הבחירות. ...

(ב) בערעור על החלטת הועדה המרכזית לאשר או לסרב לאשר השתתפות של רשימת מועמדים בבחירות לכנסת לפי הוראת סעיף 7א לחוק יסוד: הכנסת ידון בית המשפט העליון, על אף האמור בסעיף קטן (ב) בתשעה שופטים או במספר בלתי זוגי גדול יותר, כפי שיורה נשיא בית המשפט העליון.”
 ” (ההדגשות שלי – הח"מ)

11. בבג"ץ 1174/15 ג'רייס נ' ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים (ניתן ביום 16.2.2015) (להלן: **עניין ג'רייס**), דן בית המשפט הנכבד בשאלה האם העותרים באותו עניין רשאים להעמיד לביקורת שיפוטית את החלטת ועדת הבחירות המרכזית לאשר את

התמודדותה של רשימת "ישראל ביתנו" בבחירות לכנסת העשרים לפי סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת.

העותרים באותו עניין לא היו בגדר הרשאים לערער על החלטת ועדת הבחירות לאשר רשימת מועמדים, כפי שהם מנויים ברשימה הסגורה המפורטת בסעיף 64(א1) לחוק הבחירות. לנוכח זאת, כך קבע בית-המשפט בפסק הדין **בעניין ג'רייס**:

3. ... המחוקק קבע רשימה מוגדרת וסגורה של צדדים להליך שהם – ורק הם – זכאים להגיש ערעור בחירות. קבלת טענת העותרים תביא למעשה לכך שכל אדם יוכל להגיש ערעור בחירות, ונמצאת הוראת סעיף 64(א1) לחוק מיותרת (ראו והשוו: ע"ב 2600/99 ארליך נ' יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד נג(3) 38, 41 (1999)). אזכיר גם שהעותרים ממילא לא ניסו להגיש ערעור בחירות - ובדין לא הגישו ערעור כזה - אלא הגישו עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק."

ולעניין טענת העותרים **בעניין ג'רייס** כי הם זכאים להגיש עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק, שסמכותו היא שיורית ואיננה מוגבלת, בית המשפט הנכבד קבע כדלקמן:

4. ... עם זאת, לא בכל מקרה שקיימת סמכות, יש להיזקק לה. במקרה שלפנינו המחוקק קבע דרך מסוימת לביקורת שיפוטית על החלטה לאשר רשימת מועמדים להתמודדות בבחירות לכנסת. הדרך הקבועה בחוק כוללת את הרכב המותב, את לוח המועדים ובעיקר – את הזכאים לערער. אין סיבה בענייננו לסטות מהדרך בה בחר המחוקק."

12. מכאן, כי בהתאם להוראות הדין ולהלכה הפסוקה, **רק** בעלי זכות הערעור המנויים בסעיף 64(א1) לחוק הבחירות זכאים להביא את החלטת ועדת הבחירות בגדרי ביקורת שיפוטית.

13. והנה, **בענייננו אף לא אחד מהגורמים שקבע המחוקק 'ברשימה סגורה' כמי שרשאים להגיש ערעור בחירות לבית המשפט הנכבד בחר לעשות כן.**

14. **המשיבים יטענו כי אין כל מקום או עילה לאפשר הליך 'עוקף חוק ובחירות',** אשר באמצעותו יבקשו גורמים שונים, ובכללם העותר, שאינו נמנה עם הגורמים שרשאים לערער בהתאם לסעיף 64(א1) לחוק הבחירות, לפתוח בהליכים נגד החלטת ועדת הבחירות המרכזית.

15. לנוכח האמור לעיל, ומאחר שלעמדת המשיבים ההסדר הקבוע בסעיף 64 הוא הסדר הממצה את האפשרויות השונות להגשת ערעור על החלטות כגון דא, **המשיבים יטענו כי די בכך כדי להביא לדחיית העתירה על-הסף**, תוך חיוב העותר בהוצאות המשיבים.

16. **שנית**, המשיבים יטענו כי גם בהנחה שהעותר בעל זכות עמידה להגשת העתירה דן, ואין המשיבים סבורים כן, קיימים טעמים המצדיקים לדחות את העתירה על הסף מטעמי שיהוי.
17. כאמור לעיל, סעיף 64(א) לחוק הבחירות קובע מי הם הגורמים שרשאים להגיש ערעור על החלטת הוועדה לאשר רשימת מועמדים, לא יאוחר מהיום ה-28 שלפני יום הבחירות. במקרה דנן, החלטת הוועדה ניתנה בנוכחות העותר עוד ביום 6.3.2019 וזו הועברה אליו ביום 10.3.2019. חרף האמור, העתירה הוגשה ביום 12.3.2019 הוא היום ה-28 שלפני יום הבחירות. הגשת העתירה ביום האחרון האפשרי לפי חוק הבחירות כאמור, בהליך שבניגוד לערעור בחירות הוא הליך דו-שלבי ככל שניתן בו צו על-תנאי, לוקה בשיהוי ומשליכה על האפשרות להכריע בה במועד שנקבע על ידי המחוקק, למתן פסק-דין בערעור על החלטת הוועדה לאשר רשימת מועמדים, קרי, ביום ה-23 שלפני יום הבחירות (סעיף 64(ב) לחוק הבחירות), **אשר חל היום**. ענין אחרון זה ממחיש את הקושי בהכשרת מסלול ערעור עוקף חוק הבחירות.
18. על-כן, אמנם העתירה הוגשה ביום האחרון שלפני חלוף ה-28 ימים שלפני יום הבחירות בהתאם לחוק הבחירות לענין הגשת ערעור על החלטת הוועדה לאשר רשימת מועמדים. אולם, כבר נפסק, כי בכל הנוגע להליכי בחירות, בפרט הליכים **שקשורים להכנה לבחירות (לפני יום הבחירות)**, חייבים מועדי הפעולה או התגובה להיות קצרים ביותר, וכי גם אם מאן-דהוא מגיש הליך בתוך פרק הזמן הקובע בחוק יש והשתהותו תצדיק דחייה על הסף של ההליך אם בנסיבות הענין לוקה היא בחוסר סבירות. זאת, בשים לב ונחשיבות ההקפדה על המועדים שנקבעו בדין והחובה שנגזרת לכך לפעול במהירות האפשרית בנושאים שקשורים בבחירות. בהקשר זה ראו והשוו: בר"ם 8257/18 **מסורי נ' מנהל הבחירות במועצה אזורית עמק-חפר** (30.1.2019); בענין זה ר' את ההבחנה הרלוונטית לענייננו, עליה עומד כב' השופט ע' פוגלמן בסעיף 10 לפסק-הדין, **בבחינת השיהוי האובייקטיבי בין השגה לפני הליך הבחירות להשגה אחריהן**.
19. ראו גם, בג"ץ 3195/16 **זידאן נ' שר הפנים**, (25.4.2016); רע"א 312/09 **מפלגת הירוקים – למען ארץ ישראל הירוקה – לאיכות הסביבה והחיים בישראל נ' רשם העמותות** (8.2.2009); בג"ץ 11243/02 **פייגלין נ' יושב-ראש ועדת הבחירות**, פ"ד נז(4) 145.
20. על יסוד האמור, סבורים המשיבים כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת שיהוי.

בבחינת למעלה מן הצורך, יטענו המשיבים כי דין העתירה להידחות גם לגופה, בהעדר עילה

21. המשיבים יטענו, כי דין העתירה להידחות בהיעדר כל עילה להתערבות בהחלטת ועדת הבחירות המרכזית לאשר השתתפותה של רשימת איחוד מפלגות הימין בבחירות לכנסת ה-21.

22. כמפורט בהחלטה, ברוב קולות, החליטה הוועדה לדחות את בקשת העותר כי תמנע התמודדות רשימת איחוד מפלגות הימין בבחירות לכנסת ה-21, ובדין כך. שכן, סמכות ועדת הבחירות המרכזי למנוע השתתפות רשימה בבחירות לכנסת, מוגבלת מהותית לעילות הפסלות שקבועות בסעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, או לעילות "טכניות", שעניינן בדיקת עמידת רשימת המועמדים בדרישות הפורמליות שבחוק. בקשת העותר למנוע את השתתפות הרשימה בבחירות או להורות על "פיצול הרשימה", אינה מבססת איזו מבין עילות הפסלות שבסעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת ולא נפלו ברשימת המועמדים ליקויים "טכניים-פורמליים" שבחוק הבחירות.

23. מעבר לכך, העותר לא הצביע על כל עילה שבדין, המונעת ממפלגות להתמודד ברשימת מועמדים משותפת לצורך מעבר אחוז החסימה. זאת, נמק על יסוד עמדת ב"כ היועץ המשפטי לממשלה בתגובה לפ"ר 1/21.

צילום תגובת ב"כ היועץ המשפטי לממשלה, מצורף ומסומן **מש/1**.

24. המחוקק קבע, כי מפלגות רשאיות להתמודד במשותף, ברשימת מועמדים אחת, וקבע שורה של הוראות לעניין זה, הן בעניין התנאים ה"טכניים-פורמליים" להגשת רשימת מועמדים כאמור (ראו: סעיף 57(ב), (ג) ו(ט)(2); הן בעניין ההוראות החלות על חלוקת מימון המפלגות בין מפלגות שהגישו רשימה משותפת כאמור (סעיפים 4 ו-13ב **לחוק מימון מפלגות**, התשל"ג-1973), וכן בדבר האפשרות של סיעה שנוצרה לאחר הגשת רשימת מועמדים משותפת להתפלג, בכל מועד לאחר כינוס הכנסת החדשה. לעניין זה, ראו התנאים הקבועים בסעיף 59 ו-60(א) **לחוק הכנסת**, התשנ"ד-1994, בשילוב הוראת סעיף 6(א) לחוק יסוד: הכנסת.

25. יצויין כי לוועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 הוגשו מספר רשימות מועמדים משותפות כאמור:

(1) רשימת המועמדים שכינויה 'זהות - תנועה ישראלית יהודית בהנהגת משה פייגלין' הוגשה מטעם המפלגות: 'זהות - תנועה ישראלית יהודית' ו-'אחיעזר - מפלגה דתית מסורתית חברתית';

- (2) רשימת המועמדים שכינויה: 'חד"ש תע"ל בראשות איימן עודה ואחמד טיבי הוגשה מטעם המפלגות: 'המפלגה הקומוניסטית הישראלית' ו-'התנועה הערבית להתחדשות';
- (3) רשימת המועמדים שכינויה: 'יהדות התורה והשבת אגודת ישראל – דגל התורה' הוגשה מטעם המפלגות: 'אגודת החרדים – דגל התורה' ו-'הסתדרות אגודת ישראל בארץ ישראל';
- (4) רשימת המועמדים שכינויה: 'כחול לבן בראשות בני גנץ ויאיר לפיד' הוגשה מטעם המפלגות 'חוסן ישראל', 'יש עתיד – בראשות יאיר לפיד' ו'ת"ם – תנועה לאומית ממלכתית בהנהגת משה (בוגי) יעלון';
- (5) רשימת המועמדים שכינויה: 'הליכוד בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה' הוגשה מטעם המפלגות: 'הליכוד – תנועה לאומית ליברלית' ו-'אח"י ארץ חברה יהדות';
- (6) רשימת המועמדים שכינויה: 'כל ישראל אחים ופעולה לישראל' הוגשה מטעם המפלגות: 'מפלגת פעולה לישראל - המפלגה למימוש זכויות יוצאי ארצות ערב, האיסלאם ואיראן' ו-'כל ישראל אחים לשוויון חברתי';
- (7) רשימת המועמדים שכינויה: 'רע"מ-בל"ד - הרשימה הערבית המאוחדת ברית לאומית דמוקרטית' הוגשה מטעם המפלגות: 'רשימת האיחוד הערבי' ו-'אלתג'מוע אלווטני אלדמוקרטי' (יצויין כי ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 קבעה כי רשימת מועמדים זו מנועה מלהתמודד בבחירות לפי סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, ובמועד עריכת תגובה זו תלוי ועומד בפני בית המשפט העליון ערעור בחירות שהגישה רשימת המועמדים האמורה, לפי סעיף 64(א) לחוק הבחירות).

26. ויוטעם: הגשת רשימות מועמדים משותפות בוצעו גם במערכות בחירות קודמות, כנוהג מתחייב בהתאם לקונסטלציות שונות: כך למשל, בבחירות לכנסת ה-20 הוגשו 7 רשימות מועמדים משותפות (ראו י"פ התשע"ה, עמ' 3938).

27. יתר על כן – טעם זה, של האפשרות ל"ריצה" משותפת של מפלגות, ברשימת מעומדים אחת, לצורך מעבר אחוז החסימה, צוין בפסיקתו של בית משפט נכבד זה כטעם לדחיית עתירה שהוגשה בעניין העלאת אחוז החסימה. לעניין זה, נפנה לדברי כבוד הנשיא (בדימי) א' גרוניס, בסעיף 50 לפסק דינו בבג"ץ 3166/14 גוטמן נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם באר"ש, 12.3.2015), בו נכתב:

"ייתכן, למשל, שהכלל החדש יוביל להתארגנות שונה של הרשימות המשותפות בבחירות, ויעודד חבירה של רשימות למערך משותף לצורך ההתמודדות בבחירות, כדרך להתגבר על אחוז החסימה (ראו סף החסימה במבט השוואתי, בעמודים 38, 44). ואכן, לאחר שניתן פסק דינונו בלא הנימוקים למדנו כי שלוש המפלגות המזוהות עם הציבור הערבי-ישראלי התאחדו לרשימה משותפת..."

עוד ראו לעניין זה, סעיף 19 לפסק דינו של כבוד השופט ס' גיבוראן בעניין גוטמן, וסעיף 5 לפסק דינה של כבוד הנשיאה מ' נאור שם.

28. העותר אינו מבהיר מהו מקור סמכותה של ועדת הבחירות המרכזית להורות על פיצול רשימת מועמדים שהוגשה או על כל עילת פסילה שבדין; משבחרו מפלגות להתמודד במשותף בבחירות לכנסת, אין זה מעניינה של ועדת הבחירות המרכזית מהו הטעם להתמודדות המשותפת, בין אם הוא נוכח הרצון לעבור, יחדיו, את אחוז החסימה, בין נוכח מסרים משותפים לציבור, ובין מטעמים אחרים.

29. נוכח כל האמור, החלטת ועדת הבחירות המרכזית לאשר את התמודדותה של רשימת איחוד מפלגות הימין בבחירות לכנסת ה-21, מתחייבת מהוראת הדין ואינה מגלה עילה להתערבות בה. בהתאם, דינה של העתירה להידחות תוך חיוב העותר בהוצאות.

היום, י' אדר ב תשע"ט
17 מרץ 2019

ערין ספדי-עטילה, עו"ד
ממונה על עניני בג"צים (בפועל)
בפרקליטות המדינה

מש/1

צילום תגובת ב"כ היועץ
המשפטי לממשלה

אורי בכור

המבקש בפ"ר 1/21

נ ג ד

המשיבה בפ"ר 1/21

איחוד מפלגות הימין – הבית היהודי, האיחוד הלאומי עוצמה יהודית

עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה

1. בהתאם להחלטת כבוד יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, המשנה לנשיאת בית המשפט העליון ח' מלצר, מתכבד היועץ המשפטי לממשלה להגיש את עמדתו ביחס לבקשה שבכותרת.
2. בבקשה מתבקשת ועדת הבחירות המרכזית, שלא לאשר את התמודדותה של רשימת איחוד מפלגות הימין – הבית היהודי, האיחוד הלאומי עוצמה יהודית בבחירות לכנסת ה-21.
3. ככל שניתן להבין מהבקשה, המבקש טוען שהצטרפות מפלגות "הבית היהודי" ו"האיחוד הלאומי" לרשימה אחת עם "עוצמה יהודית" נועד רק על מנת לסייע לעוצמה יהודית לעבור את אחוז החסימה, ועל כן המדובר ב"פגיעה בשוויון". כך, על פי הנטען.
4. לעמדת היועץ המשפטי לממשלה דינה של הבקשה להידחות על הסף. המבקש לא הצביע על כל עילה שבדין, המונעת ממפלגות להתאחד לרשימה אחת לצורך מעבר אחוז החסימה.
5. המחוקק קבע את "דיני ההתפלגויות", המתירים פיצול מפלגות לאחר מועד הבחירות. לעניין זה, ראו התנאים הקבועים בסעיף 59 ו-60(א) לחוק הכנסת, התשנ"ד-1994, בשילוב הוראת סעיף 6(א) לחוק יסוד: הכנסת. הוראות חוק אלו מאפשרות פיצול סיעתי עתידי, אחר התמודדות משותפת לבחירות לכנסת.
6. יתר על כן – טעם זה, של האפשרות לאיחוד מפלגות לצורך מעבר אחוז החסימה, צוין בפסיקתו של בית משפט נכבד זה כטעם לדחיית עתירה שהוגשה בעניין העלאת אחוז החסימה. לעניין זה, נפנה לדברי כבוד הנשיא (בדימו') א' גרוניס, בסעיף 50 לפסק דינו בבג"ץ 3166/14 גוטמן נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם באר"ש, 12.3.2015), בו נכתב:

"ייתכן, למשל, שהכלל החדש יוביל להתארגנות שונה של הרשימות המשתתפות בבחירות, ויעודד חבירה של רשימות למעור משותף לצורך ההתמודדות בבחירות, כדרך להתגבר על אחוז החסימה (ראו סף החסימה במבט השוואתי, בעמודים 38, 44). ואכן, לאחר שניתן פסק דינו בלא הנימוקים למדנו כי שלוש המפלגות המזוהות עם הציבור הערבי-ישראלי התאחדו לרשימה משותפת..."

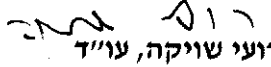
עוד ראו לעניין זה, סעיף 19 לפסק דינו של כבוד השופט סי' גיבוראן בעניין גוטמן, וסעיף 5 לפסק דינה של כבוד הנשיאה מי' נאור שם.

6. לאור זאת, עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא, כי דינה של הבקשה להידחות על הסף.

היום,

כ"ז אדר א' תשע"ט

04 מרץ 2019

רועי שויקה, עו"ד
ממונה על ענייני בג"צים (בפועל)
בפרקליטות המדינה